

Den næste sag på dagsordenen var:
6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om planlægning. (Ophævelse af § 3 a om etablering af indkvarteringssteder for asylansøgere m.v.).
 Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
 (Fremsat 29/1 97. Første behandling 18/2 97. Betænkning 26/2 97. Anden behandling 11/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 110 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):
 Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 52: Forslag til lov om ændring af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v. (Vandafledningsbidrag for sommerhuse).
 Af Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.
 (Fremsat 5/11 96. Første behandling 12/12 96. Betænkning 19/2 97. Anden behandling 11/3 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):
 Jeg kan ikke lade være med at tage ordet her ved tredjebehandlingen.

Vi har haft debatter i salen om grundloven, om borgernes retssikkerhed osv. Jeg ved godt,

at S, SF, CD og De Radikale er ligeglade med borgernes retssikkerhed og med grundloven, men i disse debatter har De Konservative og Venstre i hvert fald givet udtryk for, at de interesserer sig lidt for borgernes retssikkerhed. De skriver også pænt i betækningsbidraget, at de har sympati for vores forslag, men de kan bare ikke støtte forslaget.

De mennesker, der ikke sidder i Miljø- og Planlægningsudvalget, har sikkert ikke sat sig ind i selve lovforslaget, men det drejer sig ganske enkelt om, at man i sommerhuse har regnet sig frem til, at man i gennemsnit bruger 50 m³ vand om året, og at lovgivningen er sådan, at man i et sommerhus skal betale for 75 m³ vand. Man kan altså højst komme til at betale for 75 m³, hvad angår det vand, man tager ind i huset.

Men efter at vi har fået vandafledningsafgiften, altså en afgift af det vand, der ledes ud fra huset, den 1. januar 1997, må man tage betaling for 170 m³. Helt imod alle mulige regler tager man altså for 75 m³, hvad angår det vand, der går ind i huset, men for 170 m³ for det, der går ud af huset. Det strider mod al sund fornuft.

Vores miljøminister roste også forslaget ved førstebehandlingen, men stemme for det kan han altså ikke. Pudsigt nok er der i Miljø- og Planlægningsudvalget, alm. del – bilag 815, blevet spurgt om det her, og dér skriver ministeren bl.a. – jeg skal nok lade være med at læse hele svaret op:

»Dertil kommer, at vandforbruget er et fordelingskriterium, man har valgt, fordi det vil være teknisk vanskeligt og bekosteligt at måle den faktiske udledning. Vandforbruget er således alene et tilnærmet fordelingskriterium ud fra en betragtning om, at det vand, der går ind i husholdningen, nogenlunde svarer til det, der går ud igen.«

Det skriver ministeren selv, og så vil han ikke støtte et forslag fra os om, at man højst må tage penge for det samme antal kubikmeter, der går ud af huset, som det antal, der går ind. Det er fuldstændig horribelt, og jeg kan godt forstå, hvis der ikke er nogen socialdemokrater, der tager ordet i denne sag. Den strider både mod al fornuft og mod alt, hvad vi mener om grundloven, og hvad vi mener om retfærdighed, men sådan er lovgivning altså i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget forkastedes, idet 5 (FP og DF) stemte for, 98 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af L 196:

Forslag til lov om midlertidigt prisstop for lægemidler m.v.

Af sundhedsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 13/3 97. Første behandling 18/3 97.

Betænkning 19/3 97).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Henriette Kjær (KF):

Jeg vil ikke undlade at påtale det uheldige i den hastebehandling, vi har været igennem med lovforslag nr. L 196. Det har været yderst ubehageligt at være ordfører i en så kompleks sag, uden at man har følt, at man kunne komme til bunds i sagen.

Spørgsmålene har vi skullet stille meget hurtigt. Vi har ikke haft tid til at følge ordentligt op på de meget ringe og ufuldstændige svar, som vi i nogen tilfælde har fået. Der har ikke været tid til at formulere nogen fornuftige ændringsforslag, som der trods alt måske havde kunnet samles et flertal for.

I Det Konservative Folkeparti ville vi ikke forhindre, at regeringen fik sit lovforslag til førstebehandling. Det er trods alt en regerings ret at få det i salen, man nu ønsker. Men som ordfører må jeg stærkt beklage hele forløbet af L 196.

Mariann Fischer Boel (V):

Fra Venstres side er vi meget enige i de udtalelser, der er kommet fra den konservative ordfører om hele sagsforløbet og handlingsforløbet i

forbindelse med behandlingen af sundhedsministerens forslag til prisstop for lægemidler.

Det har været en fuldstændig utilfredsstillende måde, sagen er blevet håndteret på, og vi må på nuværende tidspunkt konstatere, at vi fra Venstres side kan støtte det ændringsforslag, der er stillet om at dele lovforslaget op i to dele, så vi dels tager stilling til spørgsmålet om prisstoppet og dels til de øvrige meget uafklarede spørgsmål, der ligger i den anden del af lovforslaget. Det vil give den fornødne tid til, at vi ved en accept af den første del af forslaget, altså et prisstop pr. 1. april, kan give den anden halvdel af lovforslaget en mere fair behandling end den, vi har været udsat for.

Så vil jeg også godt sige, at ordførerne var kaldt til sundhedsministeren torsdag aften i sidste uge til en teknisk gennemgang af lovforslaget. Med beklagelse har jeg efterfølgende måttet konstatere, at vi på det møde har fået fejlagtige oplysninger. Vi spurgte nemlig ministeren, om man andre steder i de vesteuropæiske lande anvendte den analoge substitution, og fik det svar, at det gjorde man i Holland og Tyskland. Det har så efterfølgende vist sig, at det ikke er tilfældet.

Jeg må også beklage, at der skulle to spørgsmål til igennem udvalget for at få ministeren til at komme ud af busken og komme med det korrekte svar: Der findes ikke analog substitution i noget andet vestligt land. Vi finder, at det havde været relevant, at vi havde været bekendt med disse oplysninger fra starten.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er i relation til det sidste fra Venstres ordfører på dette område.

Jeg vil gerne have, at sundhedsministeren kommer herop på talerstolen og besvarer et spørgsmål. Da vi torsdag aften sad hos sundhedsministeren og jeg spurgte den ansvarlige embedsmand, om der noget sted i Europa findes analog substitution, fik jeg svaret fra embedsmanden og et nik fra ministeren på, at det findes både i Holland og i Tyskland.

Efterfølgende har vi både fra MEFA, MEDIF, Lægeforeningen og mange andre steder fået bekræftet, at der ikke findes analog substitution et eneste sted i Europa forstået således, at en læge kan skrive en recept med ét bestemt kemisk stof og apotekeren så kan udlevere noget andet. Det er første gang i hele Europa, det kommer til at finde sted nu, og det er uhyre væsentligt.